

MI AZ EMBER!

Pecznyík Pál

Mi az ember? Égből földre cseppent csoda,
isteni lehelet, mely nem vész el soha.
Láthatatlan lélek, csak hajléka földi,
melyben rövidtávú vándorlását tölti.
Hajléka rászabott, mint a csiga háza,
izmokból, csontokból épült szilárd váza.
E kicsiny hajlékban tölti az életét,
fénylő szem-ablakán tekint a lelke szét.
Tele van őс földünk ilyen építménnyel,
élő-járó házak roppant tömegével.
Kettő sincs egyforma, ha szemügyre vennénk,
ahányféle ember, annyiféle hajlék.
Viharok döngetik e ház-rengeteget,
s hamar rommá tépik tomboló, vad szelek.
Lakója túléli, mivel hallhatatlan,
s örök hajlék gyanánt, háza alkalmatlan.
Nem ok nélkül kapta e földi életet,
számára választás, döntés csak itt lehet.
Itt lesz nyilvánvaló, mit vet, és mit arat,
mi vár rá odaát, üdv-e vagy kárhozat.
Hajléka viseli az enyészet jegyét,
jövendő századok már nem lelik helyét.
Ha szólítják, indul, nem fellebbez soha,
kilép az ajtón, és sóhajként száll tova.
Feljebb való helyre, ott új lakás várja,
régít meg elnyeli a sírgödör szája.
Éveit az idő-óceán felissza,
láthatatlanból jött, és oda tér vissza.

Pecznyík Pál
Nyíregyháza,
1981.

Forrás: www.keresztenydalok.hu